

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

Agricultura României, se constituie ca un element de structură al sistemului economic național, cu rol excepțional de important în progresul general al societății românești.

Se știe sau ar trebui să se știe că, agricultura românească deși a fost declarată prioritate a deciziei politice, de puține ori acesteia i s-au asigurat resursele financiare necesare procesului de modernizare care să-i permită a-și crea un potențial de competitivitate pe piața internă și mai ales pe cea externă.

După anul 1989, deși agricultura românească, a beneficiat de finanțare pentru o serie de programe precum fondurile de preaderare, credite și surse financiare de la Banca Mondială, subvenții de la bugetul de stat și din alte surse, în puține momente s-au realizat producții suficiente pentru a acoperii consumului intern, România fiind obligată să importe aproape 70% din necesarul de produse alimentare.

Se cunoaște faptul că în țara noastră nu sunt asigurate elementele de infrastructură care să asigure activități rentabile în sectoarele de producție agricole și mai ales în cele de depozitare, prelucrare și valorificare a acestor produse. Puține din cele existente sunt noi sau modernizate.

Nu sunt funcționale : sistemele de irigații, sistemele de depozitare-prelucrare a producțiilor de legume, fructe, cereale și plante tehnice, ferme

care să aibă o putere mare de competitivitate sub aspectul randamentelor la unitatea de suprafață, costuri ale activităților agricole, dotari tehnice—cu mici excepții. Toate fac ca, produsele agro-alimentare să fie scumpe pentru beneficiari atât pe piața internă cât și pe cea externă. Produsele agro-alimentare românești pierd competiția cu alte produse în alte țări din cauza costurilor.

După 01.01.2007, România a beneficiat și beneficiază de surse de finanțare a mai multor domenii din Programul Național de Dezvoltare Rurală, sursele financiare sunt încă, insuficiente, restricționate și periodic acordate pentru a susține reabilitarea globală și rapidă a agriculturii, a spațiului rural românesc și a industriei agro-alimentare.

Deși sunt finanțări de la UE sau de la bugetul de stat, situația agriculturii românești, a economiei rurale, continuă să se deterioreze. Acest lucru este argumentat de : prețurile mari la principalele produse agro-alimentare, importurile masive de materii prime agricole și produse de strictă necesitate (precum: carnea, produsele lactate, fructele, legumele, etc.), deficitul mare al balanței comerciale datorat și importurilor masive de produse agro-alimentare inclusive a celor care pot fi realizate ușor în România: cartofi, legume, fructe, flori, carne, material biologic pentru semănat și plantare, chiar ulei și cereale (orzoaică pentru malț), hamei, etc.

Agricultura românească prin nefuncționalitatea ei este astăzi o sursă de inflație, de dezechilibre economice majore și instabilitate socială.

Faptul că, România trebuie să recupereze un decalaj uriaș în domeniul agro-economico-social față de țările partenere din UE într-o perioadă scurtă de timp de 10-14 ani, este un argument că, sectorul are nevoie de surse financiare suplimentare. Nu trebuie uitat că, nivelul actual de dezvoltare a sectorului agro-alimentar al țărilor membre UE, s-a atins după aplicarea timp

de zeci de ani (în unele țări peste 50 de ani) a unei politici agricole coerente, îndreptate spre: organizarea exploatațiilor agricole, susținere financiară, protejarea pe piața internă a UE și subvenționarea exportului de produse agricole comunitare pe terțe piețe. Rezultatul acestor politici – modernizarea exploatațiilor agricole, randamente mari, costuri mici de producție, calitatea foarte bună a produselor agroalimentare, competitivitate de piață ridicată.

Pentru a asigura, dezvoltarea, și modernizarea agriculturii și a industriei alimentare într-un timp scurt, România trebuie să folosească surse financiare proprii pentru a putea susține programe prioritare pentru acest domeniu .

O sursă importantă din care se pot susține programele de modernizare rapidă a agriculturii este rezerva valutară a României. Credem că, pentru programele prioritare de dezvoltare accelerată a unor sectoare economice cum este cel agro-rural, se poate folosi pe o perioadă de 10 ani, cca. 5 miliarde euro din această rezervă.

Utilizarea acestei surse financiare poate accelera realizarea unor proiecte de dezvoltare și modernizare a sectorului agro alimentar în următorii 5-10 ani când România trebuie să devină cu adevărat o țară care realizează produse agroalimentare la nivelul cerințelor de consum intern și să creeze importante disponibilități de materii prime, produse agro alimentare semi și finite pentru export pe piețele europene și mondiale.

Inițiativa legislativă își propune să reglementeze: susținerea financiară, modul de aprobare și monitorizarea proiectelor finanțate precum și formele de folosire și rambursare a creditelor provenite din Fondul de Dezvoltare și Modernizare a Agriculturii pentru a cărei constituire rezerva valutară a României participă cu 5 miliarde de euro.

Din analizele făcute, credem că această investiție bine gestionată, poate să aducă în 5-10 ani un plus de peste 10 miliarde euro (un profit de 100% a investiției), să reducă drastic importurile de produse agro-alimentare și să creeze posibilitatea ca România, să devină exportator net de astfel de produse și să aibă capacitatea de a realiza produse agro-alimentare ușor accesibile pentru cetățenii țării și în același timp să producă suficientă materie primă pentru diverse industrii inclusiv pentru cele care produc diverse tipuri de bioenergie.

Propunem ca această inițiativă legislativă să fie analizată și aprobată în procedură de urgență, astfel ca prevederile ei să fie aplicabile din anul 2009.

INIȚIATORII

VIREZU TILAFINA - deputat PSD Timis
ALEXANDRU DENES - senator PSD de Alba - ZT
GHEORGHE FUNAR - PRIM - G. Funar
DINA CAROL PRIM Carolina